

[Tyroll]

man tværtimod hindringer for de aktiviteter, som de faglige organisationer forsøger at udføre.

Der er blevet citeret fra SFs ordfører det, som er med i bemærkningerne her, hvor man netop i Kommunale Specialarbejderes Lands sammenslutning fra et landsmøde har udtalt, at man ønsker, at den kommunale styrelseslov ændres med hensyn til lønningsnævnet, således at det bliver et rådgivende organ i stedet for som nu et organ med en uindskrænket magt til at afvise rimelige lønkrav. Hvordan stiller socialdemokratiet sig egentlig over for disse udtalelser fra fagbevægelsen, fra SiD-medlemmer? Jeg troede egentlig, det var meningen, at socialdemokratiet skulle repræsentere disse lønarbejdere herinde, men åbenbart skal man hægte hele den solidariske lønpolitik op på de statslige apparater, op på de statslige foranstaltninger og ikke basere sig på de styrkepositioner, der kan udvikles igennem fagbevægelsen, igennem den styrke, der ligger i de kollektive aktioner.

Vi har set, hvordan de omfattende lønkampe, der var tale om som følge af den skæve udvikling, der har været, netop blev stoppet af kommunernes lønningsnævn, hvordan der blev lagt op til fra de kommuner, hvor der blev fremsat nogle lønkrav, at man ville give tilsagn om at deltage i forhandlinger med overenskomstens parter, såfremt der for tilsvarende arbejde i andre kommuner opnåedes lønstigninger, der kan godkendes af kommunernes lønningsnævn. Der bruger man altså lønningsnævnet som et skjold; man bruger det til at modvirke, at der kan ske de lønforbedringer, der absolut er nødvendige for at sikre den solidariske lønpolitik, som man omtaler fra socialdemokratiets side. Her er nogle klare argumenter, der ligeledes vil være klare argumenter fra Dansk Kommunal Arbejderforbunds side på disse spørgsmål, hvor den tidligere formand klart udtrykte, at der her var tale om en tvungen voldgift og en arbejderstyret tvungen voldgift. Denne formand stillede også spørgsmålet: vil socialdemokratiet acceptere et tilsvarende organ inden for det private arbejdsmarked? Ville man i det hele taget fra lønmodtagerside acceptere noget sådant? Han betvivlede det meget.

Jeg tror, at de udsagn, der er kommet fra bl.a. SiD og kommunalarbejderforbundet i

allerhøjeste grad vil kunne bekræftes af en del andre organisationer, f.eks. Dansk Socialrådgiverforening, pædagogerne osv. Hvis de blev spurgt om disse ting, er jeg overbevist om, at de ville kunne fremlægge tilsvarende eksempler på, hvilken politik der er gennemført fra kommunernes lønningsnævns side over for de aktiviteter, de har søgt at udfolde for at forbedre deres medlemmers lønmæssige vilkår og deres normeringsmæssige vilkår. Så der er altså i allerhøjeste grad tale om, at dette modvirker de aktiviteter, som de faglige organisationer ønsker at udføre.

Her ser vi netop det dilemma, som socialdemokratiet har plantet sig i, nemlig at man på én gang er bærer af de statslige interesser og af de offentlige interesser, som ligger i kommunerne, samtidig med at man siger, at man vil varetage lønarbejdernes interesser. Men her er der absolut tale om, at socialdemokratiet vender sig imod de aktiviteter, som fagbevægelsen udfolder, og svigter dem og i højere grad er bærer af de statslige interesser, er bærer af de statslige funktioner i det kapitalistiske system, herunder altså den lønpolitik, der har været tale om.

Så har der været fremført en del argumenter fra enkelte ordførere. Jeg skal ikke sige mere til den socialdemokratiske gruppe og de standpunkter, der er kommet derfra, men lige tage fat i spørgsmålet om holdning, som er kommet til udtryk fra det radikale venstre.

Jeg har opfattet det sådan, at det radikale venstre mener, at i forbindelse med hele den debat, der har været om eksklusivbestemmelser, er det nødvendigt at udvide overvejelserne, få ret grundige drøftelser af, hvilke tilsvarende bestemmelser der ligger inden for arbejds giverområdet, og som måske skal under en lup, samtidig med at man behandler eksklusivbestemmelserne. Her vil jeg da anbefale det radikale venstre at se lidt nøjere på de beføjelser, der ligger fra de kommunale arbejdsgiveres side, hvordan de er underlagt en tvangslovgivning, hvordan det f.eks. blev sagt af SFs ordfører, at hvis man melder sig ud af Kommunernes Landsforening, ja, så er man stadig væk bundet af de retningslinjer, som bliver fastlagt lønpolitisk osv. fra lønningsnævnet. Man kan altså ikke frigøre sig for disse ting, og det kunne da være nærliggende, at det radikale venstre ligesom overvejede sin stilling på dette punkt og måske tog disse ting med i overvejelserne i forbindelse med